

Сва срца за срце Србије

Кад се срца споје – настане ерупција. Или није народ без разлога изумео: “Подељена туга – два пута је мања, подељена срећа – два пута је већа.” Управо те лекције, веровали или не, могу да се уче од најмлађих чланова СКД “Извор” који делују при парохији Св. Саве у париској улици Симплон. У просторијама при цркви та деца похађају допунску школу, у пространој свечаној сали одржавају пробе фолклора, групног етно-певања и рецитовања, а веома често литургијска и вечерња богослужења означе увод или завршницу тих младалачких окупљања. При томе им је свештенство као родитељство. Здрава је то средина која траје и трајаће.

- Четрнаести пут у сарадњи са манастиром Високи Дечани организујемо хуманитарну акцију “Срцем за срце Србије”, прикупљамо помоћ коју током летњих одмора директно уручујемо онима којима је најпотребније – изговара Дубравка Стијовић, млада челница СКД “Извор”, која, судећи по аплаузима којим је награђују, своју улогу обавља марљиво, савесно, корисно и срчано.

Овогодишња завршна акција “Срцем за срце Србије” (после прикупљања новца током божићних и васкршњих празника) одржана је у театру “Жан

Дам”, смештеном, које случајности, у срцу Париза.

– Вечерас смо од продаје улазница и донација прикупили 3.500 евра, а још 500 имамо са божићних и ускршњих штандова. Све је за децу на Косову и Метохији. Ми сваке године прикупимо 6.000 евра и сада смо отворили посебан рачун на адреси: <https://www.leetchi.com/fr/c/srcem-za-srce-srbije-2023-5436927> на који људи добре воље могу да донирају средства и помогну нам да скупимо и додатних 2.000 евра – каже љупка председница Дубравка.

А деца играла, певала и свирала, накрцала трочасовни програм, пресвлачили се, обавезни опанчићи, ткани појасеви, везене кецеље и прслуци, на прсима дукати, на глави шајкаче, рундаве шубаре и разнобојне мараме, у коси цветак и венчић и, наравно, од свакога за свакога – широки осмех.

У гардеробама ужурбаност, нашминкати, уплести, увезати, обмотати. Јелица Глишић сређује Јовану Мутавцић, пријављују да су из Горњег Милановца и Краљева и да тамо све воле. Зрењанинка Милица Радулов сажима:

– Фолклор обожавам.

И поче програм као прича о матици. Деца из Париза играју за децу на Косову и Метохији. Сви савршени, па се поставља питање кад су стигли да науче све кореографије и песме, шта им је помогло да све памте и да им сви сплетови кола буду блиски као “Оче наш”? Деца на сцени театра изводе “Шопске игре”, игре из Бујановца, околине Вардара, Лесковца, Пирота, сви у “наше коло шарено”.

Дланови се усијали, пљешће свој своје и свако свакоме. На ред долазе Маја Петровић (саксофон) и Анђелина Максимовић (виолина), па поносни гуслар Марко Матић, а учитељица Соња Вуковић стиже право из Осојана у Метохији и прича о тамошњој школи.

– Све је спаљено, обнављамо уз помоћ Пећке патријаршије, деца су изолована у свом гету... Тужно, много тужно – казује Соња.

Завијорила се и српска тробојка, а хорски грми: “Ој, Косово, Косово, земљо моја вољена” и “Не дамо те Косово, увијек наше било”.

Завршница је обојена захвалношћу свима, понајвише родитељима и вођама група, букети цвеће су за Дубравку, Тину, Ацу, Зокија, Јелицу, Наташу, Анђелу, све раздрагано и дирљиво уз поруку: “Косово, поздрављамо те и, памти, много те волимо.”

Тако је било, тако ће се и препричавати, па ће се и знати да ко има срце – дели га и множи.

Песма и сузе

У режији програма осмишљено да се на сцени, наизменично на платну пројектују снимци из основних школа са Космета: “Јанко Јовичевић” Гораждевац, “Радош Тошић” Осојане и “Милун Јајкшић” Бања, чији ђаци рецитују родољубиву и носталгичну поезију, певају из душе “Христe Боже, одлазимо да се вратимо” или “Не може ми нико забранити да се смејем и певам” и успевају да код публике сузама оросе образе.

Кошаркаш са шајкачом

Матео Мене је петнаестогодишњак, висок 200 центиметара, вршњаке за главу надвисио. Сазнали смо како мајсторски плете ногама у опанцима, тако је хитар и вешт у кошаркашким патикама. Овако се исповеда:

– У Извору ми је лепше него у диску. Овде је са мном у фолклору и моја сестрица Лена (12), а у публици су мама Наташа и тата Жан-Жак. Једнако ми је лепо и у кошарци, у клубу Парис баскетбол из 13. париског арондисмана.

Питамо га за Јокића, а он само каже: “Ух”!

Добродошлица

На улазу у театар, са “небодер” погачом и зделицом соли, публику дочекују млађане Маја Петровић и Анђела Ковач.

– Чувамо традицију. Овакве добродошлице нас подсећају на Србе из далека који нам недостају. Зато учимо песме и кола, тако им показујемо колико на њих мислимо и да нису заборављени – углас мудрује тандем Изворових лепотица.

Предаја помоћи у Високим Дечанима

За столом до Маје и Анђеле, на којем доминирају огромно црвено срце и букети божура, радиле су благајнице Кристина Стевановић и Јелена

Анђелковић, па разјашњавају:

- У манастиру Високи Дечани, 6. августа, представници Извора ће предати новчану помоћ.

mitropolija.com